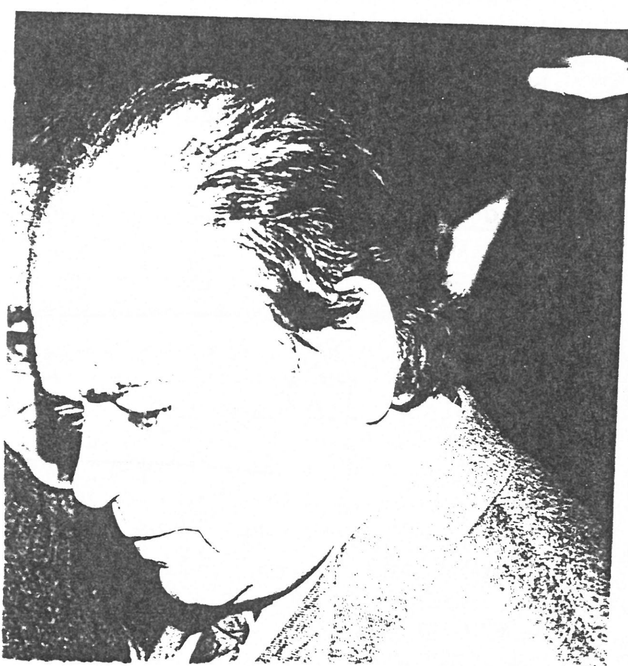
GENER FEBRER 1987
ANY IV

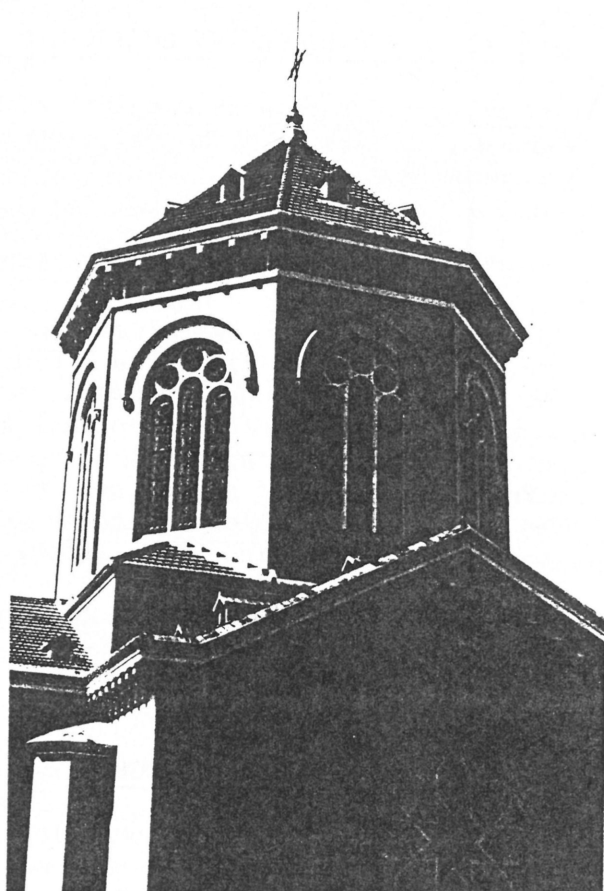
19

PORTAL OBERT

Revista del Seminari de Barcelona

JORDI PUJOL AL SEMINARI

-- AGENDA --

SEMINARI

16 de març. A les 4 de la tarda a l'edifici del Seminari tindrà lloc una trobada de tots els seminaristes de les diòcesis de Catalunya. Amb Bonaventura Pelegrí farà una exposició sobre la seva experiència en els organismes cristians internacionals.

17 de març. A les 7 del vespre a l'edifici del Seminari se celebrarà el "dia dels benefactors". Hi seran convidats tots els sacerdots que enguany celebren els 25 anys de la seva ordenació i que faran una breu exposició de la seva experiència. Després, el Cardenal-Arquebisbe, Dr. Narcís Jubany oficiarà l'Eucaristia que anirà seguida d'un piscolabis.

19 de març. A la parròquia del Sagrat Cor del Poblenou, a les 6 de la tarda, en Jordi d'Arquer serà ordenat de diaca pel Dr. Ramon Daumal, bisbe auxiliar de la diòcesi.

FACULTAT

Es reemprèn la campanya "La Fam al Món" per tal d'arribar a cobrir el projecte assignat per "Mans Unides", consistent a aportar 450.000 ptes. per a la compra de maquines de cosir destinades a un poble de la República Dominicana (actualment s'han recollit 200.000 ptes.).

CENTRE D'ESTUDIS PASTORALS

Del 26 de febrer al 9 d'abril. (Tots els dijous el curs "Viure en Cristià"). Saber, cultura científica i creences (Ramon Mª Nogués). Dels déus dels patriàrques al Déu de Jesucrist (Josep Vives i Solé).

De l'11 de març al 8 d'abril. Tots els dimecres, de 7,30 a 9 del vespre, en Joan Busquets i Dalmau farà un curset sobre Martí Luter.

CENTRE D'ESTUDIS FAMILIARS

Del 5 de març al 9 d'abril. Dilluns i dijous, de 19,30 a 21 hores, curset "Educació de la fe en família" a càrrec d'en J.Mª Aragonès, E. Capdevila i J.Mª. Totosaus.

SALA CLARET

14 de març. Taller d'expressió pastoral "Auvibíblia".

DELEGACIÓ DIOCESANA DE MISSIONS

Ha sortit publicada la "Guia dels missioners de la Diocesi de Barcelona".

ESTROC

24 de març. Dins del curs "Els joves fem nostre el Concili", Mn. Josep Maria Jubany farà la sessió "Celebrar la fe avui: necessitat de l'evangelitzat i de l'evangelitzador. Tindrà lloc a lès 19 hores al carrer Ribadeneyra 6, 4art.

SECRETARIAT DIOCESÀ DE PASTORAL DE LA MARGINACIÓ

10 de març. Dins del marc del curset: "Pastoral i marginació", Mn. Joan A. Ventosa farà l'exposició entorn del lema "Té l'Església un projecte pastoral per als marginats?". Tindrà lloc a Ribaneira 6, 3er. (C.E.P.) de 7 a 10 del vespre

DELEGACIÓ DIOCESANA DE JOVENTUT

12 de març. Escola de Pregària a la Catedral, a les 19,30 hores, centrada en el salm 31.

DELEGACIÓ DE PASTORAL UNIVERSITÀRIA

3 de març. A les 12, al saló de Graus de la Facultat de Filosofia i Pedagogia de la Universitat de Barcelona, es presentarà el Servei d'Assistència i formació religiosa d'aquesta universitat.

Presidiran l'acte el rector, Dr. Josep Mª Bricall, i el delegat diocesà de Pastoral universitaria, Dr. Antoni Matabosch.

El Dr. Josep Vaquer farà una comunicació sobre la presència dels cristians a la Universitat.

FÒRUM "HOME I EVANGELI"

21-21 de març. Tindrà lloc a les Llars Mundet. Tercer fòrum sota el lema "Cridats a la fraternitat". El termini d'inscripcions finirà el 16 de març.

EDITORIAL

SUMARI

CONSELL DE REDACCIÓ

Director:

Manuel Coronado i Portillo

Cap de Redacció:

Valentí Alonso i Roig

Administració:

Josep Mª Turull i Carriga

Relacions públiques:

Pere Montagut i Piquet

Redactors:

Sergi Gordo i Rodríguez
R. Octavi Sànchez i Valero

Diseny gràfic i composició:

Joaquim Fluriach i Domínguez

PORTAL OBERT

Revista del Seminari de B.

Dipòsit Legal B-43509-86

Edita: Seminari de Barcelona

ELS PASTORETS DE LA FACULTAT

No és gens extrany ni misteriós adornar-se que la Facultatno va sobre rodes. Hi ha fets evidents que deixen un malgust de boca en clavar quixalada a les assignatures i als professors de l'entitat docent de les diòcesis catalanes. Aquesta impressió que hom té assistint d'oient, o bé d'ordinari, o bé d'extraordinari a alguna de les invitacions a l'estudi personal a què es limiten algunes classes. No cal dir que la bona voluntat del professorat se li suposa, però es fa poc palesa en certes exposicions docents, i alhora en la pressumpta poca o nulla preparació dels relats, a explanar en els minuts ajustats dels crèdits subjectius, que li han assignat a cada "assignatura", segons la seva importància.

De tots és sabuda la ingent tasca diocesana que, molts dels professor, comparteixen amb l'activitat docent. No cal tampoc ocultar, el caràcter semi-remunerat de molts dels ensenyants, que intenten desprendre de les càrregues econòmiques a la ja paupèrrima Facultat de Teologia. Sovint aquest caràcter gratuït, i de donació de la saviesa enmagatzemada en cada crani titular del personal docent, queda oblidat i s'exigeix als professors més del què reben de la Facultat, (aportació econòmica, desig d'aprendre de l'alumne, anar per passar, en comptes de per aprendre,...). Certament són poques les compensacions físiques i morals que un professor rep.

D'aquí que, sovint, la crítica esdevé sagnant i descarnada quan això s'oblida, i quan no es té en compte, d'entrada, en la majoria de professors.

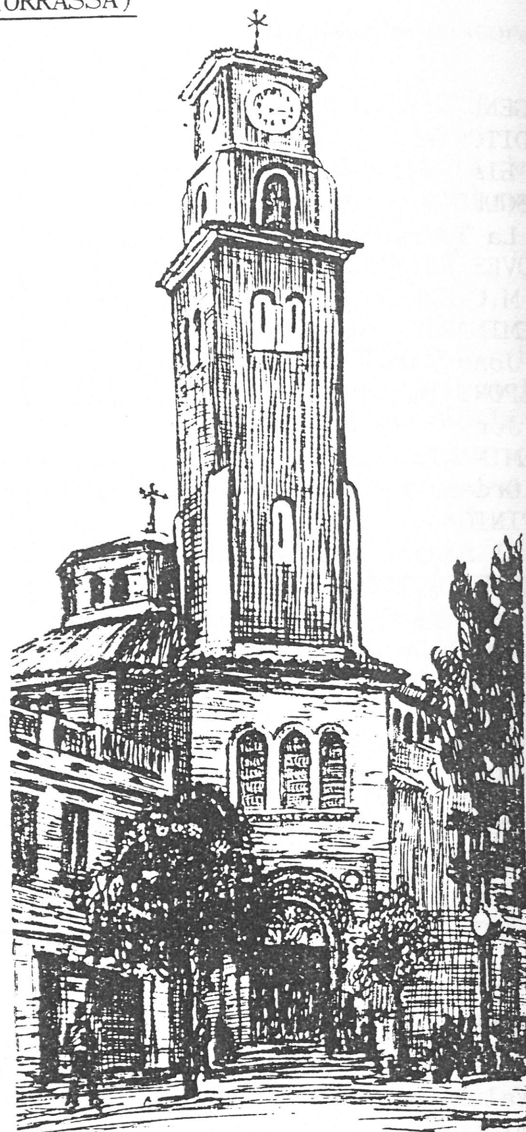
Però certament això no pot excusar tots i cada un dels errors.

L'aprenentatge de la Teologia no és una broma. Cal posar-hi esforç per part de professors i alumnes. Depèn de la correcta formació i de la correcta aprehensió de les matèries glossades, per assolir una vida diocesana i eclesial correcta. Depèn de tots, laïcs, preveres, seminaristes, matrimonis,... amb una formació actualitzada, i sobretot correcta, per prendre el pols i caminar amb ritme, per la via de l'Església renovada, i amb esperança.

R.T.

ESGLÉSIA VIVA

LA MARE DE DÉU DELS DESEMPARATS (LA TORRASSA)

El dia 1 de setembre començava un nou mes i una nova etapa de la meva vida pastoral. Deixava la comunitat a la que havia servit durant sis anys i començava a la parròquia de la Mare de Déu dels Desemparats de la Torrassa.

Per servir una comunitat, se l'ha d'estimar, i per estimar-la s'ha de conèixer la seva història, dificultats, il·lusions i projectes.

La parròquia l'any passat va celebrar el seu cinquantenari, posant-se de manifest la incidència no solament religiosa, sinó també educativa i cultural que ha tingut en el barri de La Torrassa.

A començament de segle el barri de La Torrassa era una extensió de terra amb algunes masies situades entre el límit de L'Hospitalet i Barcelona. Entre elles es trobava l'anomenada "Cal Fèlix de la Torrassa", que probablement va donar nom al barri.

A l'any 1905 es va obrir la font de la Plaça Espanyola, centre neuràlgic actual del barri, en el que està situada l'església.

Va ser aproximadament per aquestes dates quan es va iniciar la reparcel·lació de terrenys i es va fer el traçat dels carrers que corresponen més o menys a l'actual i inclús amb els mateixos noms.

A partir de la primera dècada van començar a construir-se vivendes de regular qualitat i van ser habitades per famílies provinents majoritàriament del veí districte de Sants. Als que s'ha d'afegir els provinents de la Cerdanya, d'altres comarques de Catalunya i d'altres regions veïnes com València, -concretament de Castelló-, i finalment alguns aragonesos.

A partir dels anys 20 es van fer altres moltes edificacions d'inferior qualitat per allotjar els immigrants que van venir a Barcelona cercant el treball que proporcionaven les obres del metro i l'Exposició, que es va celebrar per aquelles dates.

El barri es va configurant mica en mica i a l'any 29 un autobús l'uneix amb Barcelona, i l'any 32 el Metro arriba a l'Hospitalet.

És a finals de l'any 34 quan la barriada comença a sofrir les conseqüències dels aconteixements d'Octubre.

Socialment, mentre les botigues i petits propietàris podien subsistir, la gran massa d'emigrants patia els efectes de l'atur.

Políticament la barriada estava molt influenciada per l'Ateneu Llibertari d'origen anarco-sindicalista, de tendència àcrata.

Segons el testimoni del primer rector de la parròquia en el diari "El matí" del 28/3/1935:

"La Torrassa és gairebé un lloc llegendari, una barriada de misteri, i tinguda per lloc on fan niu les malvestats i l'odi malastruc que neix en camp abonat, i que s'estén després, dissortadament, per la ciutat, amb efectes violents i lamentables que, quan ja és tard, tots deploren".

La situació de La Torrassa era extremadament difícil. Per una banda hi havia gran quantitat d'aturats sense subsidis d'atur ni malaltia, i per un altra era considerada politicament com la capital de l'anarquisme ateu, revolucionari i violent.

Però al mateix temps acaba afirmant l'article que "és un barri de gent obrera, bona, humil i senzilla".

És davant d'aquesta situació quan un cronista del primer temple parroquial escriu que "és un dels suburbis de la nostra ciutat que més necessitat té de ser evangelitzat".

Un cop feta la descripció dels primers passos del barri, veiem con sorgeix la parròquia, que serà inseparable de llur història i que ajudarà a que aquest evolucioni.

En paraules del seu segon rector (que va fer el actual temple, -degut a que el primer es va destruir el 19 de juliol de 1936 als set mesos d'haver-se construit- i els dos colegis parroquials) la parròquia es va marcar unes prioritats, que en la actualitat conserven tota la seva frescor:

* Solidaritat amb els pobres i marginats per a qui ofereix la cultura i l'almoïna.

* Formació en la fe dels infants, que seràn els cristians del futur.

Però veiem els inicis:
Fins l'any 20 els veins de La Torrasa pertanyien a la parròquia de Santa Maria de Sants.

En 1928 es crea en Collblanc la parròquia de Sant Ramon Nonat i els veins de La Torrassa passen a formar part dels seus feligresos.

I és a l'any 1935, en moments gens fàcils, segons he descrit anteriorment, quan s'erigeix canònicament la parròquia de la Mare de Déu dels Desemparats.

Segons un estudi sociològic sobre els batejats entre 1935-39, llurs pares procedien en un 25% de Catalunya, 36% de Múrcia, 17% d'Almeria, 12% de València, 5% d'Aragó i 3% de Castella.

En el període comprés entre els anys 34-35, predominen a parts iguals, els catalans i murcians, seguits a distància pels d'Almeria.
Entre els anys 45-55 predomina la població nascuda a Catalunya, superant el 50%.
Entre els anys 65 i 78 els nascuts a Catalunya i Andalucia, alternen la primacia a parts iguals.
Finalment en el període que comença l'any 79 sobresurten els nascuts a Catalunya per sobre del 40% a partir del 82, restant els nascuts a Andalucia per sota del 30%.

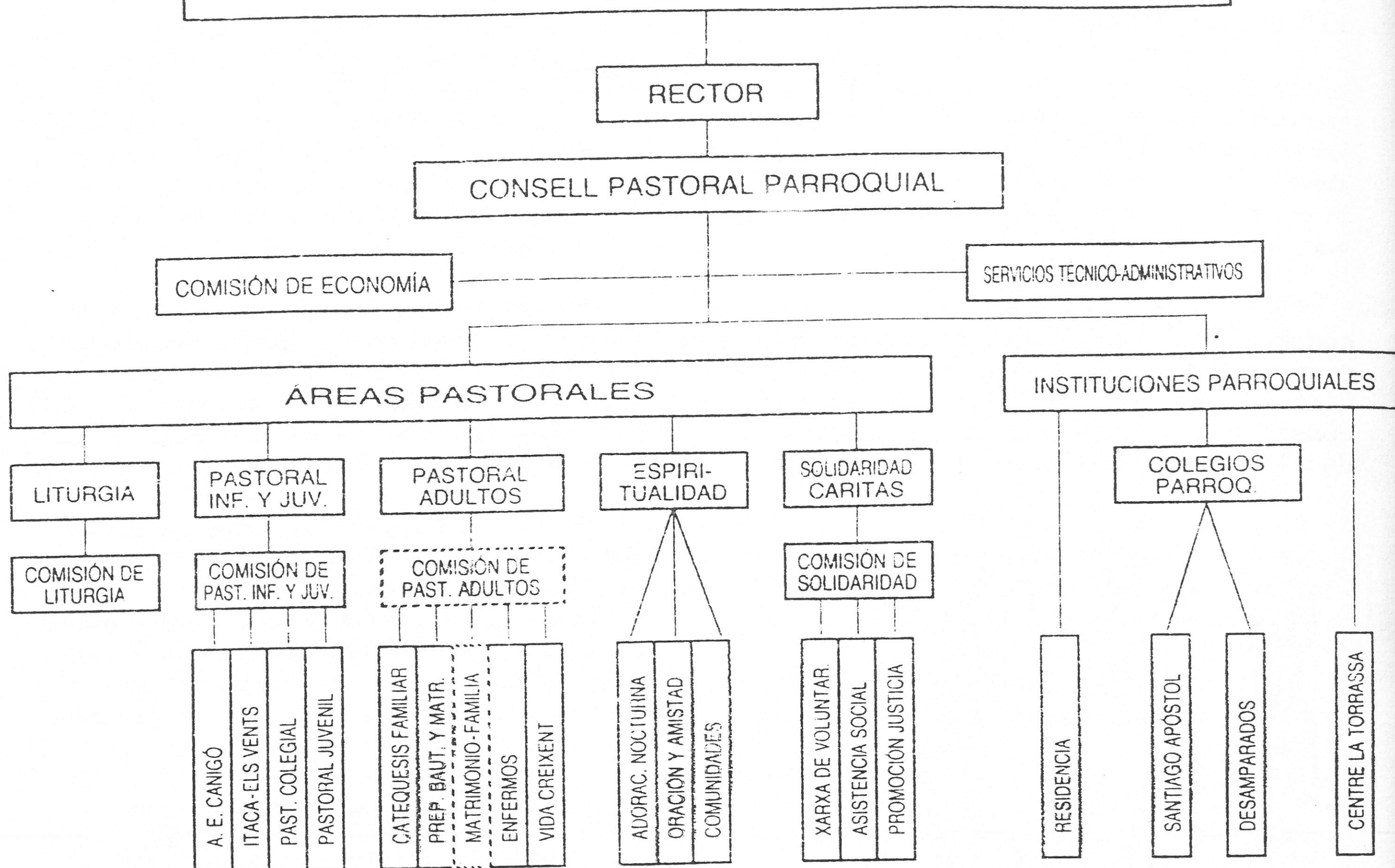
Aproximació a la realitat actual.

És un fet la evolució progressiva del nivell de vida en relació als primers anys de la creació de la parróquia.
Molts fills de treballadors han fet i fan carreres universitàries i la majoria dels treballadors són qualificats.

Els col·legis parroquials, gran intuició de Mn. Jaume Busquets, rector de la parróquia des de 1939 a 1968, han tingut un paper molt important en la cultura dels veins, i avui La Torrassa pot considerar-se com un barri normal de qualsevol ciutat.

En aquest barri concret la parròquia ha tingut una incidència notable, entre altres causes perquè la parròquia ha evolucionat amb la barriada, perquè té el temple en el centre geogràfic de la mateixa, perquè ha creat uns col·legis que han treballat i continuan treballant en la cultura del poble, i perquè té un centre cultural que a través de l'esport i activitats artístico-recreatives influeix en gran part de la joventut de la barriada.

La parròquia, en llurs cinquanta anys d'existència, s'ha esforçat en respectar a tots els veïns, sense fer distinció de creença o ideologia.

Ha intentat dialogar amb totes les institucions del barri i ha tingut les portes obertes a tothom.

Fruit d'aquest esperit, avui dia el Consell Pastoral reflexiona, orienta i coordina les activitats d'aquesta comunitat cristiana que sap que ha de viure la fe i treballar per la promoció de l'home en aquest barri de La Torrassa.

Fruit d'aquest esperit, avui dia el Consell Pastoral reflexiona, orienta i coordina les activitats d'aquesta comunitat cristiana que sap que ha de viure la fe i treballar per la promoció de l'home en aquest barri de La Torrassa.

Aquest és l'organigrama del Consell Pastoral i la realitat de grups i activitats:

* A.E. Canigó (M.E./G.SJ) 160 membres de 8 a 18 anys.
* Itaca-Els Vents (S.C.V.) 180 membres.
* Pastoral jovenil: 60 joves de 18 a 25 anys, mètode RdeV, amb compromís en la barriada i parròquia.
* Escola de Bàsquet amb entrenament diari.
* Centre "La Torrassa" que aquest curs té programats els següents tallers i gurps estables: fotografia, ceràmica, guitarra, costura, artesania tèxtil, agitació literària, còmic i il·lustració, teatre infantil i futbol-sala.
* Casal "Les Branques": tres plantes dedicades a residència d'avis i tota la planta baixa com a centre catequètic cultural.
* Comissió de Solidaritat: xarxa de voluntariat i col·laboració en l'"Escola d'economia domèstica" per al barri.
* Catequesi familiar, equip de preparació al baptisme i matrimoni, malalts, vida creixent, adoració nocturna i col·legis parroquials.

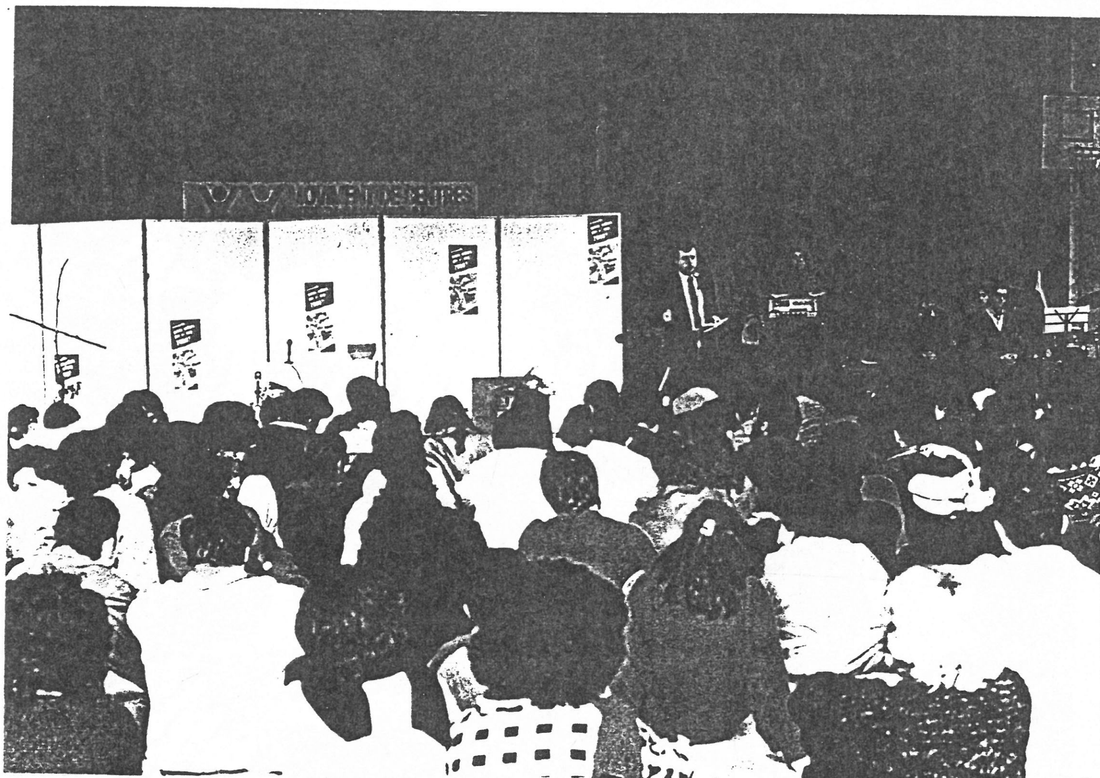
Espero que us pogueu fer una idea de la meva nova realitat en la que he començat i espero servir amb tota il·lusió.

Francesc Prieto.

JOVES EN MARXA

QUÈ ÉS EL MOVIMENT DE CENTRES D'ESPLAI CRISTIANS?

El Moviment de Centres d'Esplai Cristians
és la federació de Centres d'Educació
en el temps lliure de la diòcesi de Barcelona.
Va néixer l'any 1971 amb el nom de
Servei de Colònies de Vacances,
nom que va canviar per l'actual en crear-se, l'any 1985
l'Institut Pere Parrés d'Educació en l'Esplai
del que forma part. És membre també de la
Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai.

El nostre moviment és un servei que l'Església diocesana ofereix a la societat en l'àmbit de l'educació en l'Esplai d'infants, adolescents i joves. Aquest servei ofereix les seves prestacions en dues vessants: en l'ordre material i en l'ordre de la formació dels monitors i militants del MCEC. Ens és impossible en tan breu espai consignar-les totes, per això, podeu demanar més informació al domicili del nostre centre (Numància, 149-151, Tel. 250 01 00, 08029 Barcelona); us indicarem només que en l'àmbit material disposem d'una xarxa de cases de colònies, facilitem beques de colònies i subvencions per a la formció dels monitors, disposem de material a bon preu al "Encants" de l'Esplai i fem tramitacions legals i d'assegurances. En l'aspecte de formació programem cursos de monitors, de directors i de formació permanent, potenciem la creació de nous centres d'Esplai, el seu creixement i la seva consolidació institucional, compartim un mateix projecte educatiu a partir del centre d'Esplai i de les opcions de l'Església i tenim publicacions periòdiques pròpies.

Com institució al servei de l'educació en l'esplai col·laborem en l'esforç pedagògic comú del país, tot relacionant-nos amb altres entitats educatives i instàncies de la pastoral infantil i juvenil, i participant en les instàncies de coordinació i participació juvenil (Consells de Joventut). També ens relacionem amb l'administració competent en matèries de joventut i educació en el lleure i duem a terme una acció per sensibilitzar l'Església i la societat en general sobre la importància de l'esplai i de l'educació a través d'aquest mitjà.

Ara bé, per sobre de tot, el MCEC és una voluntat comuna dels centres d'Esplai i de les persones que hi participen i que fan possible l'educació en l'Esplai a casa nostra. Aquesta voluntat s'expressa a través de la fidelitat a un projecte educatiu que ha optat: per l'esplai, entès com actitud que pot transformar la vida de les persones; per treballar en l'assoliment d'una societat més justa per a persones lliures; per l'arrelament al nostre país, Catalunya, alseu territori, a la seva història i a la seva cultura; per l'educació d'infants, petita i fràgil acció d'ajudar-se a esdevenir persones i de configurar actituds noves; per l'Evangeli, com a lloc on es troben tots els valors de la plenitud de l'ésser humà, tots els valors d'una educació integral expressats en les benaurances i encarnats en el Crist i que a través d'Ell, ens obren a la transcendència, fent-nos sentir fills d'un mateix Pare; pels pobres, perquè per ells és principalment l'eduació que és tasca de promoció humana; per l'Església, poble, comunió i signe, única manera de viure la fe.

Amb els nostres mitjans volem construir un estil educatiu que sigui acollidor i que permeti la participació de tothom que s'hi senti atret; coeducatiu i sensible a la singularitat humana; actiu, on els infants, adolescents i joves se sentin protagonistes; arrelat i popular, rigorós en la fidelitat i responsable; tol·lerant; compromès amb tots els àmbits de la vida de les persones; obert a fer comunitat i a col·laborar amb altres instàncies educatives.

Els nens gaudeixen i aprenen a les colònies.

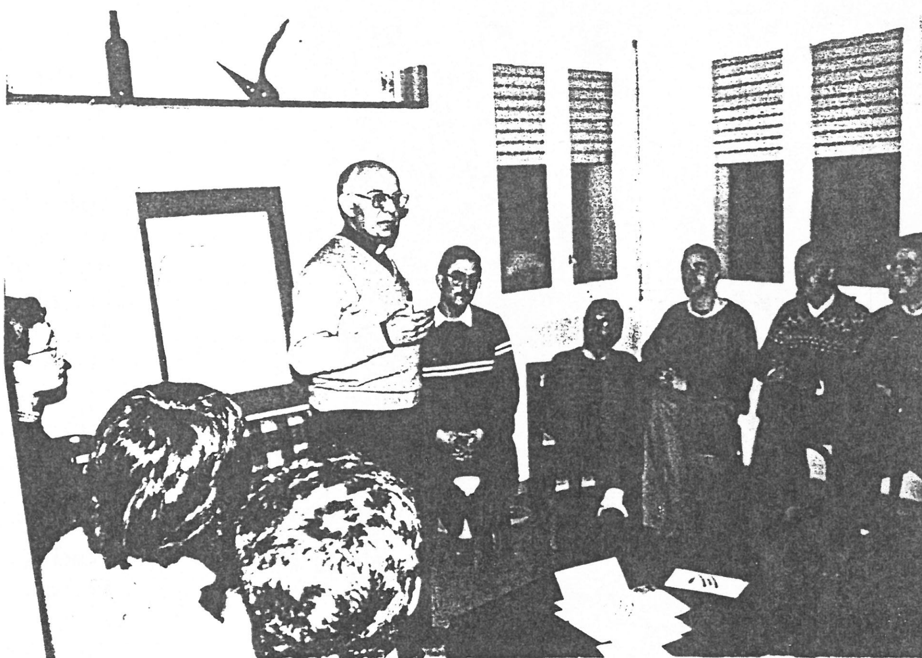
Per tal de dur a terme el nostre estil educatiu promocionem i potenciem una institució que és per a nosaltres un instrument privilegiat de cara a l'educació en el lleure: es tracta del Centre d'Esplai. Aquest és un instrument que intervé educativament en el temps lliure, per tal de fer-lo un temps alliberador a través de l'actitud d'esplai.

El Centre d'Esplai realitza tot això a través del joc, la descoberta, el treball, l'aprenentatge, la festa, l'aventura i d'altres; a través de la vivència comuna de moments importants; i amb l'ajuda de joves i adults que fan de monitors, que són i volen ser educadors, en una acció que realitzen al llarg del curs en el Club d'Esplai -tenint present el medi quotidià dels infants i nois- i a les vacances en colònies, campaments, situacions extraordinàries, lluny de la quotidianitat, en contacte amb un medi diferent, en les quals es fa una intensa vida de grup i de comunitat.

Joaquim Messeguer.

SEMINARI •cultura•

EL BISBE D'URGELL VISITÀ L'ÀFRICA, I ENS HO EXPLICÀ

Mons. Martí i Alanís tot exposant les aventures a l'Àfrica

El bisbe de la Seu d'Urgell, Joan Martí i Alanís, parlà als seminaristes sobre el viatge realitzat a l'Àfrica, concretament a Sudàfrica i a Zimbawe. En la seva exposició va fer referència a la situació geogràfica de Sudàfrica, que explica les raons principals de l'estratègia política i els diferents factors que incideixen en l'"apartheid".

La inculturació també és una qüestió d'actualitat que va analitzar en el seu viatge. Hi ha pobles que tenen consciència dels seus valors i que, més enllà de tenir bisbes propis precisen una encarnació dels seus sentiments i tradicions, que fan del tot innecessàries l'exportació de formes de viure la fe de l'Església romana-llatina.

Pels africans compta molt l'ancianitat, tenir una imatge i una veu, l'Església catòlica, al ser jeràrquica, té més bona implantació que les altres esglésies congregacionistes.

L'Església a Sudàfrica, de recent implantació, pateix; desagraden les declaracions dels bisbes en contra de l'"apartheid". La mateixa comunitat catòlica està dividida per la qüestió, el secretari general de la Conferència Episcopal està a la presó, també religiosos, etc.

El bisbe d'Urgell va comentar la possible celebració d'un Concili Africà: donant que ja tenen jerarquia pròpia, i que a més poden encaminar-se cap a una espiritualitat, teologia, catequesi, qui sap si ritus, i fins i tot, disciplina pròpies.

Actualment es presenten quatre tipus de teologies: l'anomenada "africana", la de l'alliberament, la de petites comunitats i la d'inculturització. Tot plegat configuren una fesonomia pròpia de l'Església africana.

Monsenyor Martí i Alanís ressaltà el bon esperit dels missioners, entregats contents, feliços, molt units, austers; on tot ho tenen en funció de la missió, i realitzen una vida plena de sentit.

En viatjar s:adquireixen diferents imatges de l'Església, s'aprèn a relativitzar "contrastar constantment" i s'assoleix una visió global de l'Església universal. Les fronteres de la fe i de l'Església estan obertes.Cal aprendre i constatar.

Pere Montagut

LES OBRES atreuen el

Davant el Museu Geològic passà revista al contingent de seminaristes.

El dia 12 de gener de 1987 el President de la Generalitat de Catalunya, juntament amb el Conseller de Treball Sr. Oriol Badia, van visitar l'edifici del Seminari Conciliar. El motiu de la mateixa, era veure l'estat actual de les obres de restauració que s'han realitzat, i s'estan realitzant a l'exterior de l'edifici.

Durant la visita, el Molt Honorable fou acompanyat pel rector del Seminari, Mn. Ramon Prat i Pallares, i pels arquitectes que han dirigit les obres els quals li explicaren el treball realitzat, i tot el que queda per a fer.

Després d'un llarg recorregut per les noves dependències i pel Museu Geològic, va compartir una estona amb els seminaristes tot conversant amb ells.

La nova capella impactà al Molt Honorable

Mn. Ramon Prat i Mn. Josep Maria Ju

DEL SEMINARI
President

El President en el seu parlament es mostrà optimista pel dinamisme que gaudeix la nostra Església, un dinamisme que no sempre es reflecteix objectivament en els mitjans de comunicació.

També va palesar la preocupació pel problema de l'atur i de les bosses de misèria que hi ha en la nostra societat, i exhortà els seminaristes per tal que esgotin els esforços per trobar-hi solució.

Les obres de les façanes de l'edifici del Seminari s'han fet gràcies a un conveni del departament de treball de la Generalitat de Catalunya amb l'INEM, tot emparant-se en la promoció de la restauració d'edificis singulars i que tinguin una utilitat pública.

Valentí Alonso

En el Museu Geològic tothom hi gaudí,
Mn. Via Boada explicant,
i el President i acompanyants escoltant

y esdevingueren fidels acompanyants de l'il·lustre hoste.

El President es mostrà interessat
per l'exposició fotogràfica de les obres

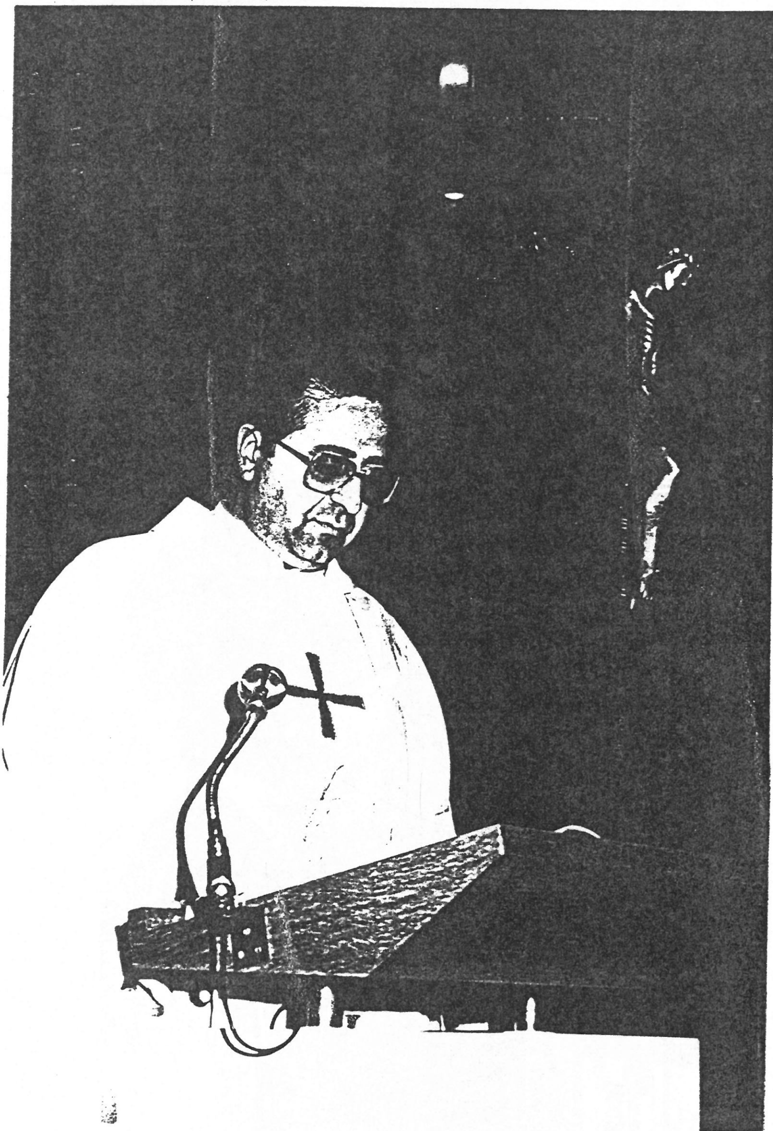
SEMINARI

MOSSÈN JOAN JOSEP VILLEGAS I ACIEN

EDUCADOR EN EL SEMINARI MENOR DIOCESÀ, ORDENAT PREVERE

El dia 31 de gener, festa de Sant Joan Bosco, la parròquia de Sant Josep de Badalona, i l'Equip d'Educadors del Seminari Menor Diocesà de La Conreria van vestir-se de festa i joia. Amb motiu de l'ordenació sacerdotal de Mn. Joan Josep Villegas i Ancien.

Va presidir la celebració l'Emm. i Rvdm. Dr. Narcís Jubany, Cardenal-Arquebisbe de Barcelona, assistit pel rector del Seminari Major, Mn. Ramon Prat, i per Mn. Laureà Guibernau, rector de la parròquia de Sant Josep de Badalona, on el nou prevere exercia fins ara de diaca.

Al presbiteri hi va haver més d'una trentena de preveres, diaques i acòlits, i un bon nombre de preveres salesians; cal destacar-ne la presència de Mn. Antoni Oriol, rector del Seminari Menor i de Mn. Joaquim Brustenga, vicari episcopal de la zona.

La parròquia de Sant Josep era plena de seglars -amics i familiars-, altres preveres, religiosos, religioses de varies ordes; cal fer esment dels alumnes del Seminari Menor de La Conreria, on Mn. Joan Josep Villegas treballa pastoralment, companys de treball del Departament de Sanitat de la Generalitat, i representants de diverses comunitats cristianes, cal fer esment d'un bon grup de la feligresia de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat de Llobregat, l'última comunitat on Mn. Joan Josep Villegas havia treballat, presidits pel seu rector i vicari episcopal Mn. Lluís Portabella.

Tota l'ordenació es feu dins un clima de pregària i d'un silenci expectant, tant sols trencat pels cants, tant ben dirigits per Mn. Jaume Masvidal, en l'homilia, el Sr. Cardenal es va referir a la urgència de suscitar vocacions i parlà amb afecte de la tasca de Mn. Joan Josep Villegas enmig dels joves, així com allò que espera el poble cristià d'un prevere.

La celebració es va cloure amb el cant de l'al·leluia de Haendel, magistralment interpretat per l'Orfeó Badaloní.

El dilluns dia 2 de febrer, Mn. Joan Josep Villegas, va celebrar l'Eucaristia per primera vegada al Seminari Menor Diocesà. Concelebraren amb ell tots els mossens de la casa, junt amb alguns dels sacerdots que hi fan de professors. Mn. Joan Josep Villegas en la seva homilia va aprofitar per animar els alumnes "vocacionats", i va passar l'engantxament a Mn. Antoni Babra, diaca, i que esperem que molt aviat podrà tambè celebrar al Seminari Menor l'Eucaristia.

OPINIÓ

UNA LECTURA D'"EL SENYOR DELS ANELLS"

Tota gran obra literària és un lloc privilegiat d'encontre de l'home amb les diverses dimensions del real. L'apel·lació que un gran text adreça al lector i la resposta participativa que reclama d'aquest, configuren el joc creador del diàleg, on progressivament s'il·lumina la bellesa amagada del secret de l'obra: més enllà de l'anàlisi externa del contingut o estructura, cal arriscar-se a penetrar en el joc, al qual ens convida, i capir per dintre la seva lògica interna.

L'obra de J.R.R. Tolkien (1892-1973) es recolza en una experiència fonamental: l'arriscada missió a la qual són cridats els protagonistes en un llarg procés iniciàtic, els prepara a una íntima experiència espiritual com l'únic camí autènticament alliberador que tansfigura tots els àmbits de la realitat i que condueix a la Vida, a la creativitat i a l'èxtasi. D'aquesta experiència arrenca, a la vegada, una intuïció bàsica que impulsa tota l'obra: l'intuïció que aquesta conversió vers l'espiritual, aquest encontre amb l'essencial, amb la "realitat eminent" demana una ascesi purificadora, un dur despullament en la nit fosca per tal de néixer de nou. La revelació del transcendent ("superobjectiu") es manifestarà en el joc relacional que es desplega entre aquesta experiència i aquesta intuïció: els escollits per aquesta perillosa aventura són paradoxalment, les criatures aparentment més febles, "hobbits" pacífics de la Comarca, arrelats en els petits plaers de la bona taula i del bon viure, criatures conscients del seu temor i fragilitat que viuen en la festa i el joc. Són l'imatge de l'infant, del "nen", éssers oberts i disponibles que "han aprés el difícil art de jugar" (A. de Saint-Exupéry), extasiats en la contemplació innocent de les petites coses del món.

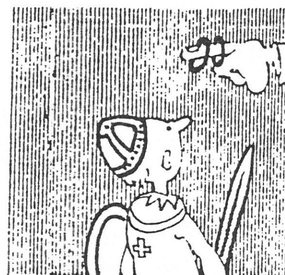
Entorn d'aquests eixos gira en cada terme, idea o esdeveniment una lògica de l'encontre: gràcies a un tendre "esprit

Entorn d'aquest eixos gira en cada terme, idea o esdeveniment una "lògica de l'encontre: gràcies a un tendre "esprit de finesse" (Pascal), els protagonistes mantenen una actitud de respecte ("lúdica", en termes d'A. López-Quintás) envers els distints modes de realitat; és una posició desinteressada, de confiança amistosa, de gratuïtat, que sap descobrir en tot ésser, gràcies a la distància de perspectiva d'aquesta actitud "reverent" la seva bondat i veritat; és una actitud de fidelitat, que gaudeix del somriure (la joia íntima de Gandalf!) i de la festa (l'amistosa acollida dels elfs), en el silenci o en el cant (el poema amorós de Bárbol!), que prepara per a la llibertat creadora de l'èxtasi. Enfront d'ella, els adversaris de la missió, àdhuc penetrant en el cor dels escollits mantenen una actitud objetivista, que intenta reduir tot gènere d'objectes de coneixement a mers objectes; no saben mantenir la distància de respecte, i viuen una immediatesa-fusional amb els éssers que voldrien manipular i controlar; és una posició d'afany interessat de domini, que es mou en la mentida i la falsedat; és una actitud de traïció (la mesquinesa dels orcs), que substitueix el somriure per la ganyota (Saruman!), en el mutisme o en el soroll, que prepara a l'alienació i al'esclavatge del vertigen. En aquesta tensió entre ambdues actituds resideix una de les claus de l'obra: "donar el salt" del nivell objectivista al nivell lúdic, fruit d'un do especial i d'una llarga ascesi, constitueix una sorprenent experiència estètica que prepara a una mirada nova sobre el món.

Des d'aquesta lògica s'entén tot el ric "simbolisme" de l'obra, en una lluita constant de les dues actituds per imposar-se: el camí, el viatge, els àpats, la casa, la torre, la muntanya, el cim, el pont, el túnel, l'abisme, el desert, el bosc, l'ombra, la llum, el negre, el blanc, la solitud, la comunitat, la nuesa, la malaltia, la fam, la set, l'ull,

la feblesa, la força, el rostre, són adés múltiples invitacions a l'encontre, revelacions del transcendent "en" les coses mateixes, que disposen per a una íntima experiència de l'esperit; adés tràgic destí vers la solitud pel seu rebuig de l'invisible en la desolació del buit i del no-res. Aquest encontre amb l'invisible a través del símbol demana una ampliació del concepte de "realitat" on el real no es redueixi a un fisicalisme sensible que menyspreï tota experiència no quantificable, sinó que manifesti, en la seva "respectivitat" (Zubiri), una obertura constitutiva en diàleg amb totes les dimensions del real, metafísica gnoseològica, ètica, estètica o religiosa. Quan les criatures i els éssers entren en aquest diàleg i participen de l'encontre amb l'altre, inicien un joc creatiu en el que la realitat es revela en tota la seva plenitud: és el cant alegre de la Bondat dels protagonistes, que la llarg de l'obra sempre apareix en rpofunda intimitat amb la Bellesa i que il·lumina la Veritat. ¿ No s'intueix aquí l'experiència estètica com a via eminent d'accés experiencial al món del religiós? (H.U. Von Baltasar). La presència de l'Absolut és tan intensa, estan totes les criatures. Fets i esdeveniments tan penetrats pel poder del real, el misteri inefable de Déu es manifesta implícitament tant en ells, és Déu tan trascendent, no "a" les coses, sinó "en" les coses i éssers, que Tolkien pot prescindir absolutament de tota referència explícita a la divinitat i configurar uns personatges rodejats i conduits per una sàvia "providència" en camí vers la seva plena divinització: és tan radical aquesta presència, la realitat de Déu s'imposa tant en la seva acció; n'hi ha prou amb descriure els éssers i les coses en el seu secret, només visible pels qui tenen visió espiritual, el nen, el poeta (l'"abella de l'espiritual", en deia Rilke) i el sant. Per això, "El Senyor dels Anells" no pertany al món del "fantasiós" o "meravellós", ni expressa una nostàlgia d'innocència o d'infància recuperada (com creu Cristóbal Sarrias), sinó que s'apropa més a l'àmbit del "fantàstic", entés com l'intrusió del misteri (o de la relació amb la transcendència) en el marc quotidià de la vida real, a la vegada que reflecteix una nostàlgia de l'Absolut; aquí no hi ha retorn a l'origen ni nostàlgia del passat (Sòcrates o Proust) sinó marxa vers la promesa de quelcom nou i desconegut (Abraham!).

Potser la genialitat més suggerent de Tolkien és precisament haver dibuixat que la grandesa de Frodo (el hobbit portador de l'anell, responsable de la missió) resideix en la seva "obediència" (Heb 11,8): no només és despullat i li cal passar pel desert sota la fosca de la nit abans d'ascendir al cim del foc, sinó que en la més absoluta solitud -malgrat la presència del seu amic Samse sap incapaç per les seves forces de retornar un cop acomplerta la missió. Però en aquesta aparent absència de tot i de tots, en la "mort" de tots els seus desitjos i anhels, Frodo viu de la fidelitat a la promesa que rebut i experimenta el miracle de l'encontre més ple: la humil esperança de la bondat del hobbit (Frodo "espera" perquè és bo) es fa veritable bellesa en allò més radicalment real, la seva salvació o rescat des dels cels, en el triomf definitiu de la Vida que va a la recerca del petit hobbit en la imatge de l'àguila dels vents. És l'obediència a la Veritat que porta a la llibertat (llegiu l'apassionant llibertat de Tom Bombadil!). Frodo és aquíla criatura més lliure perquè és també la criatura més obedient i pobre, i per això mateix la més bella! En el fons, la missió de Frodo no té res en comú, contra el que pugui semblar, amb els viatgers, els experimentadors o els aventurers frívols de la nostra època; (Tolkien) sap a la fi que la manera més segura i ràpida de sorprendre's és fitant sempre impertèrrits, el mateix objecte, li semblarà, miraculosament, com si no l'haguès vist mai. A través d'una mirada obedient a les coses mateixes, se li revelarà la realitat més íntima i profunda en el misteri de l'encontre: en allò radicalment sensible, en tant que representa el punt final d'allò completament bell, Déu es manifesta a l'home.

Llorenç.

REFLEXIÓ TEOLÒGICA

REVISION DE VIDA
UN AMBITO DE EXPRESION TEOLOGICA

La RdV. ha sido desde hace tiempo elemento fundamental para una reflexión activa sobre la realidad y la experiencia personal. Es, además, un marco adecuando para la expresión práctica de principios que la teología desarrolla a nivel teórico.

La formación de criterios morales, que supone la percepción de unos valores, a partir de la experiencia, guarda similitud con un análisis práctico de la realidad, también desde la experiencia -RdV- con pretensión de transformarla, en los ámbitos que niegan toda posibilidad de desarrollo humano.

La teología moral juzga este proceso como un devenir persona, con capacidad -madurez- para formar criterios que acompañen el ser y actuar del individuo, de modo que éste sea, progresivamente el sujeto de sus acciones, con responsabilidad sobre las mismas.

Los movimientos evangelizadores que emplean la RdV, en su metodología, se plantean como objetivo concienciar el joven como sujeto activo de la salvación ofrecida por Jesucristo.

El individuo adquiere su experiencia mediante contacto continuado con la realidad, ámbito necesario para su crecimiento personal y lugar teológico de toda la historia de salvación. En ella ejercita su capacidad moral al descubrir, por contraste, la frontera entre bueno y malo, es decir, al confrontar sus experiencias particulares con modelos éticos preestablecidos -normas sociales, modelos educativos-.

Este momento de la experiencia coincide plenamente con un primer momento de la RdV -VER-. En él tratamos de exponer los elementos positivos y negativos presentes en la vida de cada joven y en el ambiente peculiar que le rodea.

La tensión resultante de esta confrontación, antes citada, genera una búsqueda de sentido. A partir de una realidad de signo claramente negativo, que niega toda posibilidad de realización personal, aparece en el individuo un sentido de los valores. Y esto no por adquisición de ideales abstractos sino mediante el testimonio práctico de personas e instituciones que reflejan en su acción tales valores. De igual modo en la RdV el testimonio práctico de Jesucristo -Evangelio- y su vivencia en otras personas y colectivos -movimientos- ayuda al joven a emitir un juicio sobre la realidad que vive. Este juicio, segundo momento de la RdV. -JUZGAR- desemboca en una opción personal, de acuerdo o disconformidad ante la realidad.

La confrontación y la reflexión -VER y JUZGAR- dos momentos iniciales de esta experiencia, inducen a un tercer nivel experiencial, la motivación. Este aspecto de experiencia concientiza al individuo como imbrincado en el amplio complejo de situaciones y acontecimientos que componen la realidad. Expresa la necesidad de una respuesta, un actuar coherente con los valores descubiertos.

En la RdV este nivel conlleva una acción transformadora -ACTUAR-. Las opciones asumidas forman parte de una lógica existencial que conducen a actuar de un modo determinado, de otra forma se niega uno a sí mismo -se condena al absurdo-

La RdV, como la reflexión de la teología moral que, a partir de la expeencia, elabora una teoría sobre la percepción de valores, no se inscriben en un proceso experiencial cerrado.

La persona adquiere una madurez que facilita una práctica continuada del proceso, de modo que la acción personal o de grupo, fruto de unas opciones tomadas, genera una reflexión posterior que induce a otra acción corregida al adquirir conciencia de los errores.

La RdV no es un método infalible, pero sí adecuado a una dinámica de crecimiento y maduración personal que escapa a una crítica fácil de percepciones particulares.

MANEL

LA JOIA DE CELEBRAR

TRENCACLOSQUES QUARESMAL: VERS LA VIDA!

Sempre estem en camí. La vida humana està sempre en procés de maduració. "La vida és Quaresma". Caminem vers la Pasqua, vers la VIDA. La quaresma ens marca un estil de vida que es concreta en l'ORACIÓ, DEJUNI, i CARITAT. Amb això no ens ve a posar aigua al vi de la festa i l'esperança sinó a cercar les arrels de la nostra alegria que ningú no ens podrà prendre: JESUCRIST VIVENT!

Per això és bo que ens preparem. Com? Tot entrant en nosaltres mateixos descobrint allò que ens aparta dels altres i de Déu.

Avui us oferim un bon mitjà que de segur us serà ben útil: un TRENCACLOSQUES. Es segueix en ell els 5 diumenges de Quaresma que ens porten vers la vida (el diumenge de Rams). L'experiència es va realitzar l'any passat a la parròquia de Sant Miquel de Cornellà amb molt d'èxit: cada setmana es repartia una peça del trencaclosques i se n'explicava el sentit. Darrera cada peça hi ha unes pautes de reflexió molt propícies per a una celebració i meditació familiar durant la setmana. Els nens, a més, són els responsables d'anar-lo construint poc a poc. El poden penjar a la seva habitació. A la parròquia, en gran, pot haver-n'hi un altre que es vagi construint cada setmana durant una de les celebracions, la que es consideri més adient.

A portal Obert us l'hem volgut oferir adaptat al cicle A d'aquest any litúrgic. Tal com vam iniciar al número anterior també us hem volgut presentar una petita bibiliografia i material audiovisual sobre el tema.

De tota manera res no es pot prendre com si es tractés d'una recepta. Cadascú l'haurà d'adaptar i modificar segons la realitat existent.

Esperem que tot això us sigui profitós i ens ajudi tots plegats a caminar sens defallir vers la VIDA!

SERGI GORDO.

AUDIOVISUALS

CLARET

*Èxode (180 diap. - 2 cassetts).
*El nen que perdé la P de Pasqua (23 di)
*La Passió (56 diap).
*El Formiguer (36 diap).
*Nubix (24 diap).
*Ideal man (36 diap).
*Al tren! (36 diap).
*L'arbre amic (24 diap).
*Et, el nuvolet (27 diap).

EDICIONES PAULINAS

* En el camino de la Reconciliación (3 muntatges; 72 diapositives).

CENTRAL CATEQUÈTICA SALESIANA

* Somos comunidad. Cuaresma (10 munt.)
*Celebraciones penitenciales
*Diapositivas para fotomontajes (2 series de 100 fotogramas)

ESCOLA D'ÀUDIOVISUALS.

*Quaresma: cursa de valents.
*La vella Quaresma.

SALA CLARET

*Dossier Quaresma, un camí de vida a la llum de Pasqua (Quaresma a casa, calendari de Quaresma, catequesi de joves "Escollir la vida, símbols i escenificacions...)

NOVETAT D'AQUEST MES.

Claretians de Catalunya.
NENS.
*El camí de l'amor i del perdó
FAMÍLIA
*la quaresma a casa.

DOSSIERS CPL

*D.33-VIA CRUCIS. Preparat per J. Aldazábal. (Recull de 9 via crucis de diferents característiques: des del presidit pel pap o d'altres editats a Roma, fins a via crucis per a infants o joves, o inspirats en la teologia de l'alliberament, o fidelment bíblics, el de Lourdes... Ritus de benedicions de les estacions, celebració de les 7 paraules,.)

IV - QUARESMA

LA LLUM EN LA NIT

Jesús és un pecador! Així ho creuen els fariseus. El cec arriba a la conclusió contrària.... I nosaltres.... preferim la fosca a la llum?

. Jo 9,1-41

III - QUARESMA

AIGUA EN PLE DESERT

Jesús és la deu d'aigua viva que fa florir el desert. Ell fa que el pecador menyspreat retrobi el gust de viure d'una altra manera.
Tè el nostre món set d'aquesta aigua viva?

. Jo 4,5-42

V - QUARESMA

SENYOR QUE INFON LA VIDA

Jesús crucificat és vida i resurrecció. Ell obrirà els nostres sepulcres i ens farà sortir.
Què n'hem de fer, de la vida? Posar-la al servei? Deixar-la portar pel tenir? O bé... per l'Esperit?

. Jo 11,1-45

II - QUARESMA

JESUS TRANSFIGURA LA VIDA

Per la fe ABRAHAM va ser amic de Déu i va córrer a l'aventura..... i nosaltres?
La vida ens és una aventura o una instal.lació en el confort?
Què ens aporta la transfiguració de Jesús?

. Gn 12,1-4a
. Mt 17,1-9

DIUMENGE DE RAMS

BENEIT EL QUI VE
EN NOM DEL SENYOR!!!

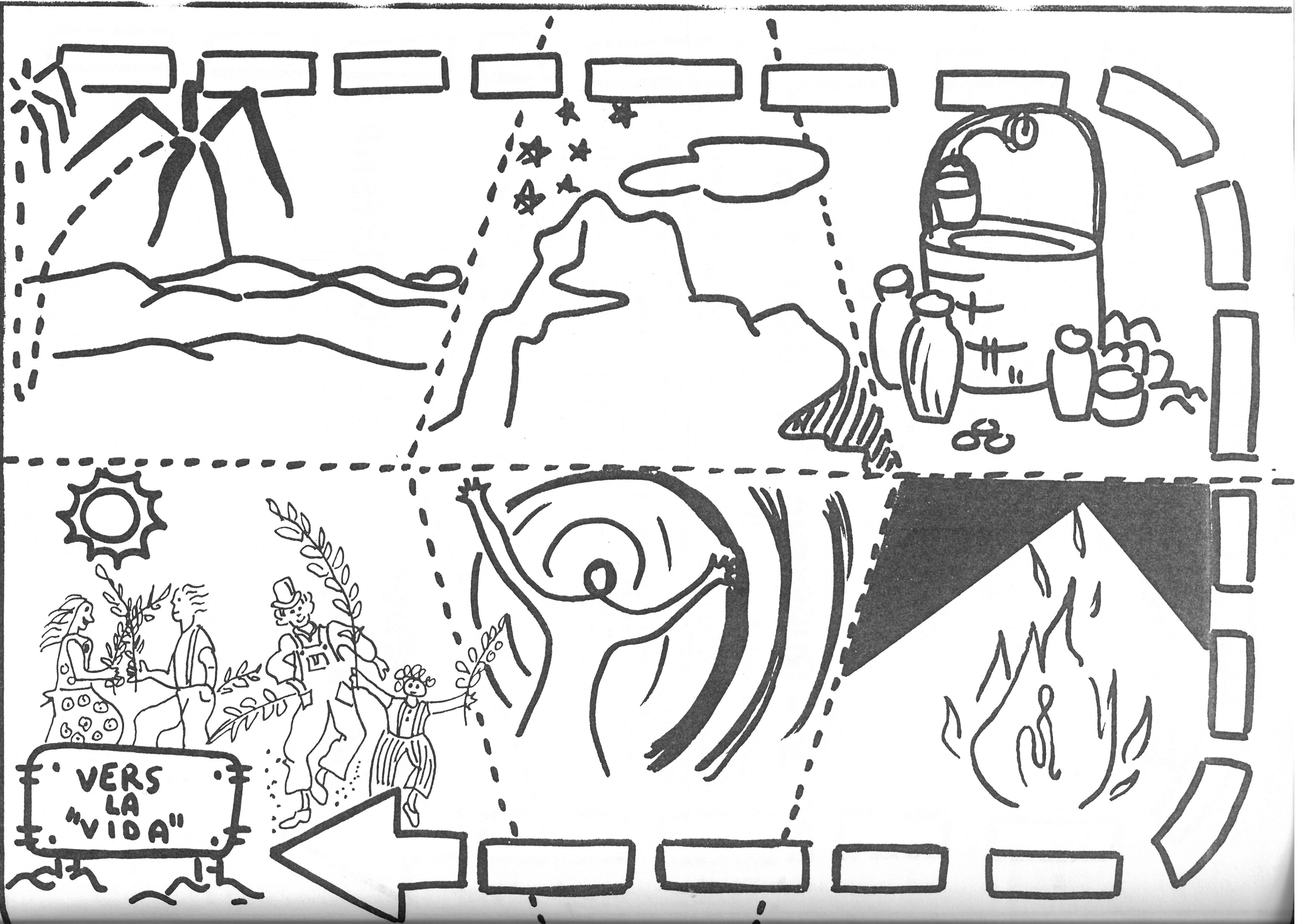
. Mt 21,1-11

I - QUARESMA

AL DESERT!

Jesús en la dificultat opta per l'amor... I tu?
Per què optes?

. Mt 4,1-11

VERS
LA
"VIDA"

--HUMOR--

PARÀBOLES POSTINDUSTRIALS

Sota aquesta forma "hortero-modernista" es troben "disfressades" autèntiques paràboles evangèliques.

Al Regne del Cel li passa com a un jove al que van robar la moto mentre feia "footing" a la Ciutadella.

Ràpidament presentà la denúncia i esperà impacient.

Quan la Guàrdia Urbana li comunicà que havia estat trobada en condicions força acceptables, va reunir tota la seva "tribu" i els portà al "xiringuito" per a celebrar-ho.

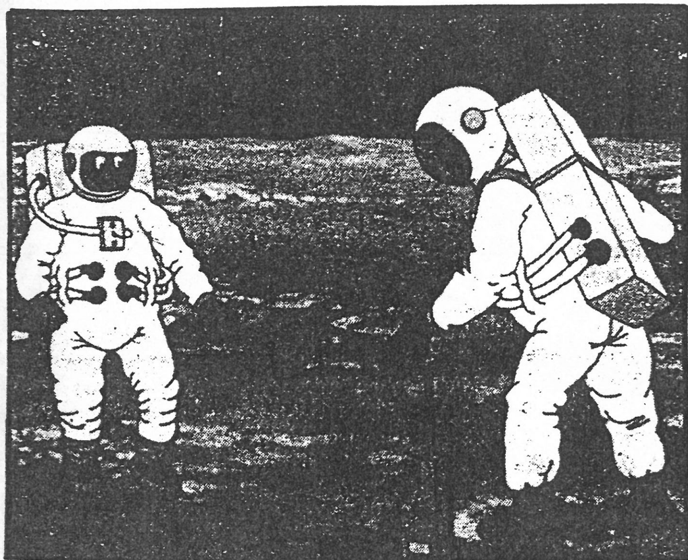
(Cf...¿?).

Al Regne del Cel li passa com a una rentadora automàtica on la mestressa (o el "Senyor") de la casa posa la roba bruta.

Apreta el botonet i metre ella (ell) porta els nens a l'escola, va a comprar, prepara el dinar, xerra amb les veïnes (o veïns)..., la rentadora fa el prerentat, el rentat, l'esbandit, el centrifugat...

Y així, abans que se n'hagi adonat la roba és neta i a punt.

(Cf...¿?).

Al Regne del Cel li passa com a un corredor de Borsa que se n'assabenta que, en la propera sessió, les acciones d'una empresa amb suspensió de pagaments es revaloritzaran un cent mil per cent.

Immediatament va i ven tot el paper que té i compra totes les accions que pot d'aquella empresa.

(Cf...¿?).

La societat postindustrial

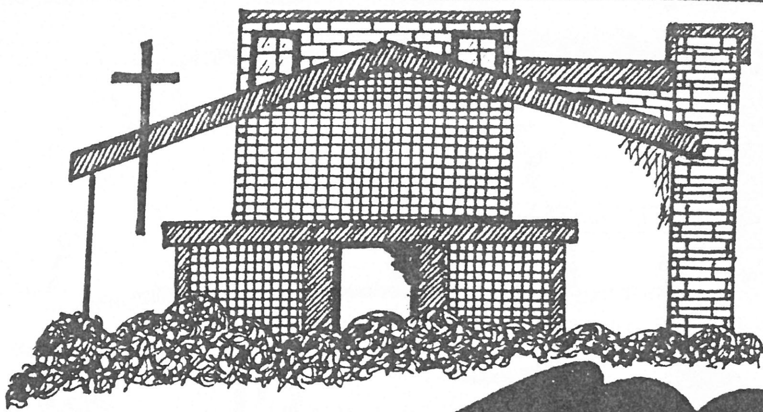

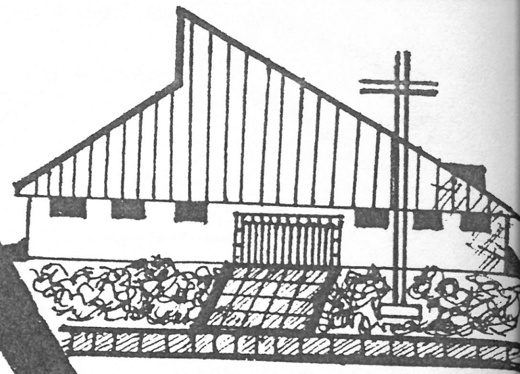
Al Regne del Cel li passa com a un verificador d'una indústria metal·lúrgica que, després de recollir totes les peces acabades, les medeix una a una, les revisa i les controla.

Aquelles que estan en bones condicions, les entrega perque segueixi la cadena de muntatge i passin al mercat. Les defectuoses les retorna a la fundició...

(Cf...¿?).

JOAN PEÑAFIEL

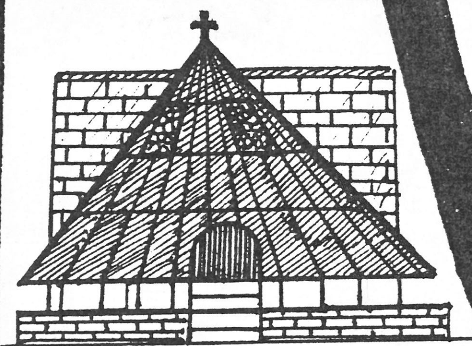

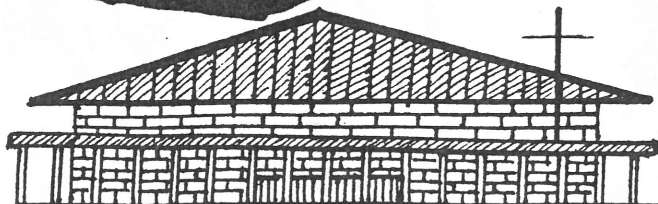

"UNITAT"

Ramon-Octavi-87

